

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] 2 KORINTIËRS 11 - 13
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (2 Korintiërs 11 - 13). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [VOORBEREIDING OP HET CHRISTELIJK HUWELIJK] (1) 2 KORINTIËRS 6:14
----------	---

De zesde **serie (F)** memorisatie verzen gaat over **“Vorbereiding op het christelijke huwelijk”**. De vijf Bijbelverzen zijn:

- (1) Beiden gelovig. 2 Korintiërs 6:14
- (2) Hetzelfde levensdoel. Amos 3:3
- (3) Zelfbeheersing. 1 Tessalonicenzen 4:3-5
- (4) Het juiste tijdstip. Prediker 8:5b-6a
- (5) De juiste prioriteiten. Matteüs 6:33

Mediteer, memoriseer en repeteer twee aan twee.

(1) Beiden gelovig: 2 Korintiërs 6:14. Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis?

4	ONDERRICHT (85 minuten) [KERKELIJK SACRAMENT] DE CHRISTELIJKE DOOP
----------	--

* = Deze Bijbelverzen zou je moeten lezen.

Inleiding. De leer met betrekking tot de christelijke doop is een controversieel onderwerp binnen de christelijke kerken. Deze studie helpt verschillende christelijke kerken om te ontdekken wat DE BIJBEL over de doop leert en zodoende hun eigen standpunt onder de loep te nemen. Ten slotte moeten de leiders van een christelijke kerk besluiten welke nadrukken ze leggen bij de christelijke doop. In deze studie leren we vooral wat de Bijbel leert over de betekenis van de christelijke doop. In supplement 1 leren we vooral wat de Bijbel leert over de praktijk van de christelijke doop.

De woorden: “één doop” (Efeziërs 4:5) zijn een verwijzing naar het bestaan van de christelijke doop en de betekenis daarvan en niet een verwijzing naar de methode van de christelijke doop. De betekenis van de christelijke doop wordt heel duidelijk in het Nieuwe Testament geleerd. Maar een specifiek tijdstip en specifieke methode voor de christelijke doop wordt nergens in de Bijbel expliciet geleerd, voorgeschreven of verboden.

A. ER BESTOND VIJF VERSCHILLENDE VORMEN VAN DOPEN GEDURENDE DE EERSTE EEUW N.C.

**In de Bijbel en vroeg christelijke lectuur wordt het woord “dopen” (Grieks: baptizó)
alleen in rituele zin gebruikt.**¹

- van de Joodse rituele wassingen (Markus 7:4; Lukas 11:38)
- van de doop van Johannes de Doper (Markus 1:8-9)
- van de christelijke doop (als het sacrament van inwijding)(Handelingen 2:41; 22:16; 1 Korintiërs 1:14-17)
- en typologisch van de doop met de Geest (Markus 1:8)
- en van de overweldiging door het lijden (Markus 10:38) of door de doortocht door de Rode Zee (1 Korintiërs 10:2).

¹ A Greek-English Lexicon of the New Testament and other early Christian Literature, Bauer, Arndt and Gingrich, 1957

1. Joodse proselieten doopten zichzelf met water (zie Johannes 3:22-26; Hebreeën 6:2).

In de periode tussen het Oude Testament (de ballingschap naar Babylon) en het Nieuwe Testament (de eerste komst van Jezus Christus) werden vele niet-Joden (heidenen) aangetrokken door het monotheïsme van het Judaïsme (zie Jesaja 44:6). Deze niet-Joden kwamen tot geloof in de God van de Bijbel en werden “vreemdelingen” of “proselieten” (Handelingen 2:10) genoemd. Het Griekse woord betekent dat zij vanuit het heidendom “overkwamen”² naar het Judaïsme.

Maar de christelijke doop betekent niet dat iemand “overgaat” naar een andere godsdienst!

(1) De methode om een proseliet te worden op de strikte Joodse (rabbijnse) wijze in de periode na de ballingschap was als volgt:

- De motieven van de bekeerling naar het Judaïsme werden onderzocht en hij ontving onderricht van drie Joodse geleerden.
- Hij werd in zijn lichaam besneden als teken dat hij zich toegewijd heeft om de wet te onderhouden (Johannes 7:22-23; Galaten 5:3) en dat hij met zijn oude (heidense) levensstijl gebroken heeft.
- Hij ontving een nieuw naam.
- Hij doopte zichzelf met water door een bad te nemen (met een beker water op en over zichzelf heen te gieten).
- Drie geleerde mannen dienden als getuigen van zijn doop en lazen hardop uit de Schriftrollen tijdens zijn bad.
- De gedoopte proseliet bracht een brandoffer in de tempel te Jeruzalem.
- Het aantal proselieten bleef klein (zie Matteüs 23:15).

(2) De methode om een proseliet te worden op de Griekse (Hellenistische) wijze in de periode na de ballingschap was als volgt:

- Deze proselieten werden aangetrokken door het monotheïsme van het Judaïsme en sloten zich aan bij het Judaïsme.
- Ook zij doopten zichzelf met water door een bad te nemen.
- Zij luisterden naar het voorlezen (voordracht) van de Schriftrollen en de prediking in de synagogen.
- Zij hielden zich min of meer aan de Joodse rituele wetten. Maar er was vooral tegenstand tegen het besneden worden, het onderhouden van de Sabbat en het verbod voor het eten van varkensvlees.
- Zij werden “proselieten” (Grieks: prosélutoi) (Handelingen 2:11; 6:5; 13:43) of “vereerders van God” (NBG) of “Godvrezenden” of “aanbidders van God” (Grieks: sebomenoi) (Handelingen 13:43; 16:14; 18:7) genoemd. Er waren veel heidenen die vereerders van God werden en later christenen werden (Handelingen 13:43).

2. Johannes de Doper doopte met water (Markus 1:8a; Handelingen 13:24; 19:2-4).

Johannes de Doper was de voorbode of wegbereider van Jezus Christus (de Messias). Hij bereide de eerste komst van Jezus Christus voor Die ook de HEERE³ genoemd werd (Jesaja 40:3; Maleachi 3:1-2; Matteüs 17:10-14; Johannes 3:28). De doop van Johannes vormde de brug enerzijds tussen de oudtestamentische rituelen met water (reinigingsriten) en de doop van proselieten (heidenen die Joden werden) met water in de periode tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament en anderzijds de doop van christenen met water in de nieuwtestamentische periode.

(1) De verwachting van de grote reiniging.

Vanaf de ballingschap (de periode van de profeet Ezechiël) wachtten de Joden op de grote reiniging van Gods volk die door de uitstorting en ontvangst van de Heilige Geest gevolgd zou worden (Ezechiël 36:25-28; 37:23). Volgens de Farizeeën zou alleen de Messias Zelf of Zijn speciale ambassadeur: de Profeet als Mozes (Deuteronomium 18:18-19) of de profeet Elia (Maleachi 4:5-6) deze grote reiniging mogen uitvoeren, dat wil zeggen, alleen Hij zou mogen dopen (Johannes 1:19-21).

(2) De doop van Johannes de Doper met water was een voorbereidende gebeurtenis.

God zond Johannes om mensen met water te dopen ten einde de eerste komst van Jezus Christus voor te bereiden. Jezus Christus zou de mensen met de Heilige Geest dopen.

“De doop van Johannes” (Handelingen 19:3) de Doper was verbonden aan de proselietendoop van Joden. Hij moest de mensen oproepen zich te bekeren van hun zonden omdat de Messias er aankwam (Lukas 3:3-14). Hij moest de mensen die zich bekeerden met water dopen als een zichtbaar teken van hun bekering (Handelingen 13:24) en de vergeving van hun zonden (Markus 1:4). De doop van Johannes betekent dat zij in een essentiële relatie tot Johannes de Doper gebracht werden. Johannes de Doper bereidde de weg voor Joden voor om in een essentiële relatie tot de Messias, Jezus Christus, te treden wanneer zij Jezus Christus aannamen en in Hem gingen geloven (Handelingen 19:5). Daarom werd deze doop ook “de doop van bekering” (Handelingen 13:24; 19:4) genoemd. Ten slotte moest Johannes ook aankondigen dat Jezus Christus hen zou dopen met de Heilige Geest (Markus 1:8; Johannes 1:33)!

De doop van Johannes was ook verbonden aan *de reinigingsriten* in het Oude Testament (Johannes 3:25-26) of “dooprituelen” (Grieks: baptismoi) (meervoud) (Hebreeën 6:2) in het Oude Testament. De gelovigen in de oudtestamentische periode ontving “de schaduw” (zie Hebreeën 10:1), het ritueel of ceremoniële teken dat bestond uit

² Grieks: proserchomai, proselélutha, prosélutos

³ HEERE is de Naam van God (Exodus 3:14-15)

de uiterlijke besprenkeling of wassen met water. Deze “schaduw” in het Oude Testament wees vooruit naar “de werkelijkheid” in het Nieuwe Testament die bestond uit *een innerlijke reiniging en werkelijke vergeving van zonden* die zij ontvingen wanneer zij in Jezus Christus gingen geloven (dat wil zeggen, wanneer zij met de Heilige Geest gedoopt werden).

De eerste discipelen van Jezus Christus, bijvoorbeeld Johannes en Andreas (Johannes 1:35-41), waren door Johannes de Doper gedoopt met water. Later toen zij Jezus Christus gingen volgen werden zij niet nog een keer met water gedoopt omdat de christelijke doop hetzelfde betekende als de doop van Johannes (Markus 1:4), namelijk, *de afwassing van hun zonden* (Handelingen 2:38; 22:16). Maar zij werden later wel gedoopt met de Heilige Geest (Johannes 7:37-39; Handelingen 1:5; 2:1-4)!

(3) De doop met water van Jezus Christus door Johannes de Doper was een unieke gebeurtenis met een speciale betekenis.

Jezus spoorde Johannes de Doper aan om ook Hem met water te dopen (Matteüs 3:14-15) “om alle gerechtigheid te vervullen”, dat wil zeggen, om Gods vereiste gerechtigheid te vervullen. Jezus werd met water gedoopt, niet omdat Hij een zondaar was en Zijn zonden moest afwassen (vergeven moest worden), maar omdat Hij gedoopt zou worden met de doop die bestond uit het lijden aan het kruis (Markus 10:38). Christus was gekomen om de zonden van allen die in Hem geloven op Zijn eigen lichaam te nemen en weg te dragen (Jesaja 53:5-6; Johannes 1:29; 10:11; 2 Korintiërs 5:21; 1 Petrus 2:24; 3:18; Openbaring 5:9). Alleen op deze wijze kon en zou Hij het rechtvaardige vereiste van de heilige en rechtvaardige God vervullen, namelijk, door aan het kruis gestraft te worden voor al hun kwaad en zonden (het zoenoffer te zijn). Op deze manier heeft Jezus Christus de bediening van Zijn voorloper Johannes de Doper bevestigd (zie Jesaja 40:3), maar ook Zijn eigen bediening bevestigd, namelijk, dat Hij kwam om voor de zonden van mensen te sterven (zie Matteüs 1:21).

3. Jezus Christus doopt met de Heilige Geest en met vuur (Matteüs 3:11-12).

De uitdrukking “doop met de Heilige Geest” komt slechts zeven keer voor in het Nieuwe Testament: vier keer als een actief werkwoord met Jezus als de Doper en drie keer als een passief werkwoord met de gelovigen als dopelingen: zes keer met het Griekse voorzetsel “en” als aanduiding van *het middel of instrument* (Matteüs 3:11; Lukas 3:16; Johannes 1:33; Handelingen 1:5; 11:16; 1 Korintiërs 12:13) en één keer in de derde naamval (datief) als aanduiding van *het middel of instrument* (Markus 1:8). Dus in alle zeven gevallen moeten we de woorden vertalen met: “dopen met de Geest”.⁴

Dit betekent dat alle mensen die in Jezus Christus geloven, gedoopt zijn met de Heilige Geest (dat wil zeggen, wedergeboren zijn, gered/behouden zijn), maar dat alle mensen die ongelovig blijven “gedoopt zullen worden met vuur” (Matteüs 3:11-12) (dat wil zeggen, verdoemd blijven) (Romeinen 8:1-2; zie Johannes 3:18,36; 5:24-29). Een derde mogelijkheid tussen geloof en ongeloof bestaat niet!

Hoewel de doop met de Heilige Geest al in het Oude Testament beloofd werd in verband met de grote reiniging (Ezechiël 36:25-28), houdt het geen verband met de doop van Johannes de Doper met water (zie Handelingen 19:3-5), maar wel met het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus. De doop van Johannes de Doper was slechts een doop met zichtbaar water. Maar de christelijke doop is in werkelijkheid een doop met de onzichtbare Heilige Geest (Markus 1:8). In de christelijke doop is de zichtbare doop met water een teken en zegel van de onzichtbare doop met de Heilige Geest (Handelingen 2:37-38; Handelingen 10:47-48; Johannes 3:5)!

Hoewel de doop met de Geest met de betekenis “de afwassing van alle zonden en de vergeving van zonden” verwant is aan de doop van Johannes de Doper (Markus 1:4), krijgt de doop met de Heilige Geest alleen zijn volle betekenis door het leven, dood en opstanding van Jezus Christus (Romeinen 6:3-4) en met de uitstorting van de Heilige Geest (Handelingen 1:5), Die de Geest van Jezus Christus is (Romeinen 8:9-10) – heilshistorische gebeurtenissen die pas ná Johannes de Doper plaatsvinden. Door heel de nieuwtestamentische periode heen past de Heilige Geest het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus toe in de levens van mensen die in Jezus Christus geloven (zie 1 Petrus 1:2).

De christelijke doop met de Geest duidt het einde aan van het oude leven en het begin van het nieuwe leven. Het is de wedergeboorte en het begin van de vernieuwing van de gelovige. De zichtbare christelijke doop met water symboliseert de onzichtbare doop met de Heilige Geest – dus het feit dat iemand werkelijk tot geloof gekomen is⁵ (Handelingen 10:47-48).

4. Jezus en Zijn volgelingen worden gedoopt in het lijden (Markus 10:38-39).

Christenen zullen dezelfde “doop van lijden” ondergaan die Jezus Christus onderging. Let wel op *de onvoltooid tegenwoordige tijd*: het lijden overweldigt christenen telkens weer. Terwijl christenen éénmaal met water gedoopt worden, worden zij telkens weer overweldigd door onderdrukking en vervolging in de wereld. Door Zijn lijden aan het kruis heeft Jezus Christus Zijn werk van verlossing helemaal volbracht: de zonden van gelovigen zijn helemaal verzoend. “Het is volbracht!” (Johannes 19:30).

⁴ A Greek-English Lexicon of the New Testament and other early Christian Literature, Bauer, Arndt and Gingrich, 1957

⁵ Naam-christenen zijn niet wedergeboren (zijn niet met de Geest gedoopt)

Maar Jezus Christus lijdt nog steeds samen met alle christenen in de geschiedenis op de aarde wanneer zij onderdrukt en vervolgd worden. Christenen “vervullen in hun lichamen (vlees) wat overblijft van de verdrukkingen van Christus en Zijn Gemeente op de aarde” (Lukas 9:23; 2 Korintiërs 1:5; Kolossenzen 1:24, 2 Timoteüs 3:12; 1 Petrus 4:13). Dit lijden van christenen draagt niets bij tot de verzoening van hun zonden en zal pas eindigen bij de wederkomst van Christus.

5. Christenen dopen met water (Matteüs 28:19).

(1) De christelijke doop met water is een bevel.

Jezus Christus heeft de doop met water na Zijn dood en opstanding ingesteld en verbonden aan de opdracht discipelen te maken van al de volken (Matteüs 28:19). Christenen moeten nieuwe christenen (gelovigen) dopen met water en nieuwe christenen moeten zich laten dopen met water. Het is een bevel en daarom geen optie voor christenen.

(2) De christelijke doop met water is een doorslaggevend gebeurtenis.

De christelijke doop met water is verbonden met de doop met de Heilige Geest in het Nieuwe Testament en met de besnijdenis uit het Oude Testament.

Enerzijds wordt de christelijke doop met water verbonden aan de doop met de Geest in het Nieuwe Testament (Johannes 3:5; Handelingen 2:38b-39; Handelingen 10:47-48). De christelijke doop met water symboliseert veel meer dan de doop van Johannes de Doper. Het *symboliseert* niet alleen de bekering van zonden en de afwassing van alle zonden, maar ook de doop met de Heilige Geest, dat wil zeggen, de vereniging met Jezus Christus, het delen in Zijn volbracht verlossingswerk, de wedergeboorte en lidmaatschap aan Zijn Lichaam (de Kerk/Gemeente), aan Zijn Koninkrijk en aan Zijn verbondsvolk.

Anderzijds wordt de christelijke doop verbonden aan de lichamelijke besnijdenis in het Oude Testament (Kolossenzen 2:11-13). De christelijke doop met water (Handelingen 2:38a) is als de lichamelijke besnijdenis (Romeinen 4:11-12) *een teken en zegel van de gerechtigheid die door het geloof komt*. Terwijl de lichamelijke besnijdenis alleen maar *een tijdelijk teken en zegel* gedurende de oudtestamentische verbondsperiode was (Genesis 17:9-14; Galaten 5:2-4; Galaten 6:12-15), is de doop met water *een permanent (blijvend) teken en zegel* van de nieuwtestamentische verbondsperiode (Matteüs 28:19; zie Galaten 3:26-29).

(3) De christelijke doop met water is een teken en een zegel (zie Romeinen 4:10-11).

De christelijke doop betekent (het is een teken) en verzekert (certificeert) (het is een zegel) het volgende:

- dat de gelovige met de Heilige Geest gedoopt is (Markus 1:8), dat wil zeggen, dat hij wedergeboren is
- dat al de zonden van de gelovige afgewassen zijn (Handelingen 2:38; 22:16), dat hij volkomen vergeven en in Gods ogen gerechtvaardigd is
- dat de gelovige met Jezus Christus verenigd is (Galaten 3:27) en deel heeft aan Zijn volkomen volbrachte verlossingswerk (Romeinen 6:1-7)
- en dat de gelovige eens en voor altijd uit de macht van de duisternis (van de satan) in het Koninkrijk van Jezus Christus getrokken is (Kolossenzen 1:13), in het Lichaam van Christus (de Kerk/Gemeente) ingelijfd is (1 Korintiërs 12:13) en erfgenaam geworden is van Gods verbondsvolk (Galaten 3:26-29; 1 Petrus 2:9).

B. DE DOOP MET DE GEEST

Er is maar één doop (Efeziërs 4:5)!

1. De christelijke doop is in werkelijkheid een doop met de Geest.

Jezus Christus is het Hoofd, de Bisschop (Opziener) en de Herder (Pastor) van de Kerk/Gemeente (Efeziërs 1:22; 1 Petrus 2:25; 5:4). Alleen Jezus Christus doopt met de Geest (*Matteüs 3:11; Markus 1:8; Lukas 3:16-17). De discipelen van Jezus Christus dopen alleen met water (Matteüs 28:19).

Als wij het woord “dopen” (Grieks: baptizō) in de Bijbel bestuderen, moeten we een duidelijk onderscheid (niet scheiding) maken tussen de doop met de Geest (wat God doet) en de doop met water (wat christenen doen)!

2. De doop met de Geest in de Bijbelse onderwijzing.

Wanneer worden mensen met de Geest gedoopt?

De Bijbel leert wat het soevereine werk van God is en wat het verantwoordelijke werk van gelovigen is.

(1) Het soevereine werk van God.

Vóór de schepping van tijd heeft God al besloten om aan gelovigen in Jezus Christus genade te schenken (2 Timoteüs 1:9-11). *In de tijd* bij Zijn eerste komst heeft Christus de Heilige Geest uitgestort op gelovigen (Johannes 7:37-39; Johannes 14:17-18). *In de tijd door heel de geschiedenis heen* roept Christus door de verkondiging van het evangelie mensen tot Zich. En *in de tijd door heel de geschiedenis heen* redt Christus mensen door het heiligende werk van de Geest en door het geloof in de waarheid (2 Tessalonicenzen 2:13-14). Daarom moeten de volgelingen van Christus ook het evangelie verkondigen in de hele wereld (Markus 16:15).

(2) De verantwoordelijkheid van de mens.

Een mens moet het evangelie horen, begrijpen, aannemen (bekeren en geloven), vasthouden en met volharding vrucht dragen (Lukas 8:4-15). *In de tijd, wanneer een mens het evangelie hoort*, gaat hij geloven (Romeinen 10:17; zie Handelingen 2:36-37). Geloven is een verantwoordelijkheid van de mens (Markus 1:14-15; Johannes 1:11-13; Handelingen 3:18). Niettemin is het echte geloof ook *een gave van God* en nooit het werk (verdienstelijke prestatie) van mensen (Handelingen 13:48; 16:14; 18:27, Efeziërs 2:8; Filippenzen 1:29, 2 Petrus 1:1). Als God niet iemand had gezonden om het evangelie aan je te verkondigen, zou je niet tot geloof gekomen zijn (Romeinen 10:13-17).

(3) Het gevolg van geloven.

Wanneer iemand in het evangelie gelooft,

- ontvangt hij de Heilige Geest (Handelingen 15:7-9; Galaten 3:2).

Ander manieren om hetzelfde te zeggen zijn:

- is hij met de Geest gedoopt (Handelingen 11:14-18; 15:7-11)
- is hij verzegeld met de Heilige Geest (2 Korintiërs 1:22; Efeziërs 1:13; 4:30)
- is hij gezalfd met de Heilige Geest (2 Korintiërs 1:21; 1 Johannes 2:20)

Maar ook de Heilige Geest is altijd een gave van God (Handelingen 2:38; 10:45; 11:17; 15:8) en het onderpand (deposito, eerste uitbetaling) dat God geeft om de volledige toekomstige erfenis te garanderen (2 Korintiërs 1:22; 5:5; Efeziërs 1:11-14).

Wat een gelovige dus ontvangt is de Heilige Geest, de Geest van Christus, of Christus in zijn hart (Romeinen 8:9-10),

- hij is wedergeboren

Ander manieren om hetzelfde te zeggen zijn:

- hij is uit God geboren of opnieuw geboren of van boven geboren of door de Geest geboren (Johannes 1:12-13; 3:3-8)
- hij is gered (behouden), dat wil zeggen, God heeft hem bekering gegeven die tot het (eeuwige) leven leidt (Handelingen 11:14,18)
- hij heeft de Geest ontvangen, zijn hart is gereinigd door het geloof en hij is verkoren tot zaligheid in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid (Handelingen 15:8-10; 2 Tessalonicenzen 2:13-14, 1 Petrus 1:1-2)
- hij is zalig gemaakt door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest, Die God in rijke mate over ons uitgoten heeft door Jezus Christus, onze Zaligmaker (Titus 3:5-6).

De apostel Paulus geeft hoofdzakelijk onderricht over gedoopt zijn met de Heilige Geest (Romeinen 6:1-8; 1 Korintiërs 12:12-13; Galaten 3:26-29; Efeziërs 4:5; Kolossenzen 2:11-13).

3. De doop met de Geest in de Bijbelse heilsgeschiedenis.

Gedoopt zijn met de Geest gebeurde voor het eerst in de geschiedenis op het Pinksterfeest (Pinksteren) (Handelingen 1:5). Wat Jezus in Johannes 7:37-39 beloofd heeft, werd op het Pinksterfeest vervuld!

In de Bijbel worden twee historische gebeurtenissen in Gods heilsgeschiedenis opgetekend waarin mensen met de Geest gedoopt worden pas nadat zij tot geloof kwamen en met water gedoopt werden. Waarom? Omdat beide gebeurtenissen te maken hebben met de ontvouwing van Gods heilsgeschiedenis met betrekking tot Zijn Kerk/Gemeente:

- de eerste keer was omdat Jezus Christus nog niet verheerlijkt was (met de kruisiging, de opstanding, de hemelvaart en de troonsbestijging) (Johannes 7:37-39)
- en de tweede keer omdat Jezus Christus de sleutels tot het Koninkrijk aan Zijn apostelen gegeven heeft (Matteüs 16:18-19)

Deze twee gebeurtenissen zijn heel uniek in de heilsgeschiedenis. Zij beschrijven heilsgeschiedenis en geven geen onderricht met betrekking tot de tijd wanneer de doop met de Geest zou moeten plaatsvinden. Daarom mogen deze twee Bijbelgedeelten ook niet gebruikt worden om “te bewijzen” dat de doop met de Geest een “second blessing” is die behoort plaats te vinden een tijd nadat een mens tot geloof in Jezus Christus gekomen is.

(1) De eerste Joodse christenen.

De eerste Joodse christenen kwamen tot geloof en werden met water gedoopt jaren voordat zij met de Geest gedoopt werden. Deze ongeveer 120 Joodse discipelen (Handelingen 1:15) moesten wachten totdat Jezus Christus, het Hoofd van de Kerk/Gemeente (Efeziërs 1:22) verheerlijkt werd voordat zij met de Geest gedoopt konden worden (dat wil zeggen totdat de hemelvaart en troonsbestijging van Jezus Christus plaatsgevonden had) (*Johannes 7:37-39; zie 16:7-11). Na de verheerlijking van Jezus Christus werden zij inderdaad met de Geest gedoopt (Handelingen 2:1-21). Na Pinksteren hoeven gelovigen niet meer te wachten op de doop met de Geest, omdat Christus al verheerlijkt is! Later, op dezelfde dag van Pinksteren ontvingen ongeveer 3000 nieuwe gelovigen ook de Heilige Geest meteen toen zij gingen geloven (Handelingen 2:36-39).

(2) De eerste Samaritaanse (half-Joodse) christenen.

De eerste Samaritaanse (half-Joodse) christenen geloofden en werden met water gedoopt voordat zij met de Geest gedoopt werden. Zij moesten wachten totdat de apostels van Jezus Christus als het fundament van de Kerk/Gemeente

(Efeziërs 2:20) de deur van het Koninkrijk van God of de Kerk voor hen openen, voordat ook zij met de Geest gedoopt konden worden (*Matteüs 16:18-19; 18:18; Johannes 20:21-23). Toen de apostelen Petrus en Johannes voor hen baden, ontvingen ook zij de Heilige Geest, dat wil zeggen, werden ook zij met de Geest gedoopt (Handelingen 8:4-17).

Jezus Christus bouwde het fundament van Zijn Kerk in de geschiedenis van de wereld op Zijn twaalf apostelen. De apostelen van Jezus Christus hebben de eerste gemeenten gesticht onder de drie belangrijke groepen van mensen in de wereld: de Joden (Handelingen 1-8), de half-Joden (Samaritanen) (Handelingen 9-12) en de niet-Joden (heidene) (Handelingen 13-28) (zie Handelingen 1:8). Toen het fundament eenmaal lag, werden gelovigen allemaal met de Geest gedoopt wanneer zij tot geloof in Christus kwamen (Efeziërs 1:13).

(3) De eerste heidense (niet-Joodse) christenen.

De eerste heidense (niet-Joodse) christenen werden met de Geest gedoopt op het moment dat zij gingen geloven in Christus (*Handelingen 10:47-48; 11:14-18; 15:7-11), omdat Jezus Christus al verheerlijkt was en omdat de apostel Petrus aanwezig was om de deur van het Koninkrijk voor hen te openen.

4. De doop met de Geest vandaag.

Na de historische uitstorting van de Heilige Geest op de eerste Joodse gelovigen, de eerste half-Joodse gelovigen en op de eerste niet-Joodse gelovigen (zie Handelingen 1:8), werden mensen met de Geest gedoopt wanneer zij tot geloof in Christus kwamen (*Johannes 1:12-13; Handelingen 5:32; 19:2; Galaten 3:2; *Efeziërs 1:13).

“Gedoopt worden met de Geest” is een synoniem voor “wedergeboren worden door de Geest” (zie Johannes 3:3-8; Titus 3:4-8). Gedoopt zijn door de Heilige Geest bindt christenen onlosmakelijk aan Jezus Christus en doet hen delen in al de fasen van het volbrachte verlossingswerk van Christus. Paulus zegt, “U allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed” (*Galaten 3:27).

5. Gedoopt zijn met de Geest en vervuld zijn met de Geest.

Efeziërs 1:13 leert dat “gedoopt zij met de Geest” een eenmalige gebeurtenis is aan het begin van het nieuwe leven van een christen (de aoristus tijd wijst naar *een eenmalig gebeurtenis*). Maar Efeziërs 5:18 leert dat “vervuld worden met de Geest” een voortgaande gebeurtenis is die aanhoudend of telkens weer zou moeten plaatsvinden in het leven van een christen (de onvoltooid tegenwoordige tijd wijst naar *een voortdurende of herhalende gebeurtenis*).

Wanneer een mens met de Geest gedoopt wordt, komt de Geest voor het eerst permanent in het hart, lichaam en leven van de nieuwe gelovige wonen en begint de gelovige een deel te krijgen aan al de fasen van het volbrachte verlossingswerk van Christus (Romeinen 6:1-7).

Maar wanneer een gelovige met de Geest vervuld wordt, dan woont de Heilige Geest al in zijn lichaam. Dan ontvangt de gelovige niet méér van de Heilige Geest, maar krijgt de Heilige Geest méér aspecten van het leven van de gelovige onder Zijn beheer (Efeziërs 5:19-21).

6. Gedoopt worden met de Geest en gedoopt worden met water.

Hetzelfde woord “doop” (Grieks: baptizó) wordt gebruikt om *de doop met de Geest* en *de doop met water* aan te duiden. Gedoopt worden met de Geest is *een onzichtbare werkelijkheid* van Gods werk en gedoopt worden met water is *het zichtbare teken* die God (via de persoon die met water doopt) aan de gelovige geeft om hem te verzekeren dat hij inderdaad met de Geest gedoopt is (Handelingen 2:37-41; 10:47-48).

Wanneer mensen de doop met water loskoppelen van de doop met de Geest ontstaat een on-Bijbels leerstelling. Dan verplaatst wat de mens doet in het dopen met water dat wat Christus doet in het dopen met de Geest. Bijvoorbeeld, sommige christenen leren dat de doop met water (van zuigelingen of volwassenen) door de Kerk Gods genade ingiet in het leven van dat mens of hem wedergeboren doet zijn. Wedergeboorte wordt dan door een mens bewerkstelligd.

En wanneer mensen de doop met de Geest loskoppelen van de doop met water dan ontstaat er ook een on-Bijbels leerstelling. Dan wordt de doop met de Geest iets anders dan wedergeboren worden door de Geest. Bijvoorbeeld, sommige christenen leren dat de doop met de Geest (de zogenaamde “second blessing”) een tijd ná de wedergeboorte van een mens bijzondere kracht en geestesgaven (als het spreken in tongen) aan de gelovige schenkt. De doop met de Geest is dan niet hetzelfde als wedergeboorte door de Geest.

C. DE BETEKENIS VAN DE CHRISTELIJKE DOOP

Stel jezelf altijd eerst de vraag: Betekent het woord “doop” in de Bijbelgedeelte: “De doop met de Geest of de doop met water?”

Met betrekking tot het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus betekent de christelijke doop “gedoopt zijn met de Heilige Geest” tot verlossing (Handelingen 11:14-18)! “Gedoopt worden met water” *symboliseert en verzegelt* deze doop met de Geest (*Handelingen 10:47-48).

Met betrekking tot de voortzetting van het oude verbond in het nieuwe verbond, symboliseert en verzegelt de lichamelijke besnijdenis in het Oude Testament (*Romeinen 4:3,11-12) zowel als de doop met water in het Nieuwe Testament (*Markus 16:16; Handelingen 2:38-39; 22:16) “de rechtvaardiging door het geloof” en dus “verlossing”.

1. *Matteüs 28:19 verwijst naar gedoopt worden met water.

(1) Wat moet er gebeuren?

Mensen in alle volken die tot discipelen van Jezus Christus gemaakt zijn, moeten met water gedoopt worden door andere gelovigen in de ene Naam van de Drie-enige God.

(2) Wat is de betekenis?

De uitdrukking: “in de naam van” betekent niet “op gezag van”, omdat het gezag al in het bevel van Christus gegeven werd. De uitdrukking “dopen met water in de naam van (Grieks: eis to onoma) de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest symboliseert dat de gelovige door de doop met de Geest *verenigd is met* de Ene die deze Naam draagt (de God van de Bijbel). Matteüs 28:19 duidt aan dat iemand met water gedoopt wordt als zichtbaar teken dat hij aan de Drie-enige God *toebehoort*. Het duidt niet persé aan dat deze naam bij de doop met water uitgesproken moet worden, maar mag wel uitgesproken worden. De gelovige wordt niet in een relatie tot Christus gebracht wanneer hij door een ander christen met water gedoopt wordt, maar wel wanneer Christus hem doopt met de Heilige Geest. Hij wordt met water gedoopt als een teken en zegel dat God hem met de Geest gedoopt heeft. De Geest is de Vertegenwoordiger van de Drie-enige God in de gelovige (Romeinen 8:9-10; 1 Korintiërs 3:16).

God wordt niet beperkt tot de grenzen van de geschapen wereld. Zijn goddelijke natuur stijgt uit boven tijd en ruimte van het universum en stijgt dus uit boven alle wetenschappelijke en wiskundige beschrijvingen van het universum. God gaat de geschapen tijd in het universum te boven en kan als het ware achteruit en vooruit bewegen op een oneindige tijdslijn die nooit de geschapen tijdslijn die alleen maar vooruit beweegt in het universum raakt of kruist. God is in Christus in de geschapen tijd en ruimte van het universum binnengetreten. God gaat ook de geschapen driedimensionale ruimte in het universum te boven en Zijn goddelijke natuur kan voorgesteld worden als een eenheid (Markus 12:29) of als een meervoudigheid: Vader, Zoon en Heilige Geest (Matteüs 28:19).

In de Bijbel heeft God Zich geopenbaard als één God met drie innerlijke onderscheidingen binnen de eenheid van de goddelijke natuur. Gedoopt worden met water door een ander christen betekent en verzegelt het volgende:

- *Vóór de schepping* van de driedimensionale ruimte en tijd van dit universum heeft God de Vader de gelovige als Zijn zoon of dochter aangenomen (Efeziërs 1:4-5).
- *Binnen de geschiedenis* van dit geschapen universum heeft God de Zoon al de zonden van de gelovigen door Zijn kostbare bloed (Zijn dood aan het kruis) afgewassen (1 Petrus 1:18-19; 1 Johannes 1:7)
- *In de tegenwoordige tijd* in het geschapen universum doet God de Geest een mens wedergeboren worden (van boven geboren worden) (Titus 3:4-8), leeft in hem, vernieuwt hem en maakt hem subjectief een deelgenoot van alles wat hij objectief al in Christus bezit. De gelovige is al uitverkoren, wedergeboren, en gerechtvaardigd. Nu wordt hij steeds meer heilig in zijn leven en karakter. Hij zal uiteindelijk volkomen verheerlijkt worden (Romeinen 8:29-30). De nieuwe gelovige groeit als een discipel en gaat uiteindelijk meehelpen om anderen tot discipelen van Jezus te maken.

2. *Markus 16:15-16 verwijst naar gedoopt worden met de Geest.

(1) Wat moet er gebeuren?

Het Griekse woord “kai” kan of “en” (toevoegen) of “dat wil zeggen” (verklaren) betekenen.

Het evangelie moet verkondigd worden in de hele wereld. “Wie in Jezus Christus gelooft, “*dat wil zeggen*” gedoopt is (met de Geest), zal zalig worden.” Maar wie niet gelooft, is niet met de Geest gedoopt en zal verdoemd worden. Er staat NIET: “*En* wie niet gedoopt is met water, zal verdoemd worden”.

(2) Wat is de betekenis?

Mensen worden niet gered (zalig) wanneer zij door mensen met water gedoopt worden, maar wanneer zij door Jezus Christus met de Geest gedoopt worden (Markus 1:8)! Mensen worden niet wedergeboren door iets wat een mens doet, maar alleen door wat God doet (Johannes 1:12-13; 3:3-8)! Gelovigen worden met water gedoopt (door een ander gelovige) als het zichtbare teken dat zij met de Geest gedoopt zijn (door Jezus Christus). Let wel, niet met water gedoopt zijn, verhinderde de gelovige misdadiger aan het kruis niet om dezelfde dag nog met Jezus in het Paradijs te zijn (Lukas 23:39-43)!

3. *Handelingen 2:37-41 en Handelingen 22:16 verwijzen naar gedoopt worden met water.

(1) Wat gebeurt er?

De Joden die zich bekeerd hebben (dat wil zeggen, die in Jezus Christus geloofden en de Heilige Geest hebben ontvangen), werden door een andere christen met water gedoopt op de Naam van Jezus Christus. De uitdrukking “dopen met water op de naam van (Grieks: epi to onomati)⁶ Jezus Christus symboliseert dat de gelovige gedoopt wordt op gezag van Christus, Zijn verdiensten en Zijn aanspraken. De gelovige wordt met water gedoopt omdat hij zijn vertrouwen stelt op Christus en Zijn verdiensten, zich met Christus verbindt, de aanspraken van Christus erkent, de leerstellingen van Christus onderschrijft en zich toewijdt om Christus te gehoorzamen.

⁶ Grieks: epi to onomati, de NBG vertaalt juist: “op de Naam van”, maar de HSV vertaalt “in de Naam van”

Ook Paulus bekeerde zich (hij geloofde en ontving de Heilige Geest) en werd drie dagen na zijn bekering (Handelingen 9:9) met water gedoopt “onder aanroeping van de Naam van de Heere” (Engels: calling on the Name) (Grieks: epikaleomai to onoma), (Handelingen 22:16). De uitdrukking “onder aanroeping van” (Grieks: epikaleomai)⁷ de Naam van Jezus Christus betekent:

- erkenning van Zijn aanspraken
- geloven in Zijn leerstellingen
- vertrouwen op Zijn voltooid verlossingswerk
- en toewijding aan Zijn dienst

(Handelingen 9:14,21; 22:16; zie Handelingen 2:21; Romeinen 10:12-14; 1 Korintiërs 1:2).

De menselijke dooper doopt een nieuw gelovige op gezag van het bevel van Christus (Matteüs 28:19) en de dopeling belijdt zijn geloof in Jezus Christus: hij roept de Naam van de Heere aan.

(2) Wat is de betekenis?

Gedoopt worden met water is het zichtbare teken en zegel dat al de zonden van de gelovige afgewassen zijn. “Maar u bent schoongewassen (de aoristus tijd verwijst naar een eenmalige gebeurtenis), maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God” (1 Korintiërs 6:11). “God onze Zaligmaker ... maakte ons zalig ... door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest Die Hij in rijke mate over ons uitgegoten heeft door Jezus Christus, onze Zaligmaker” (Titus 3:4-8).

De woorden “afwassen” (Grieks apolouomai) (Handelingen 22:16; 1 Korintiërs 6:11) en “bad/wassing” (Grieks loutron) (Efeziërs 5:26; Titus 3:5) verwijzen naar de doop met de Geest die als teken uitgebeeld wordt door de doop met water. De nieuwe gelovige is volledig vergeven, gerechtvaardigd of gered (zie Handelingen 15:7-9, hij heeft de Heilige Geest ontvangen Die zijn hart heeft gereinigd).

4. *Handelingen 10:47-48 verwijst naar gedoopt worden met water.

(Letterlijk): “Kan iemand soms het water weren (Grieks: kóluó), zodat deze mensen, die evenals wij (*eens en voor altijd*) de Heilige Geest ontvangen hebben (aoristus actief), niet (*eens en voor altijd*) gedoopt zouden worden (aoristus passief)? En hij beval dat zij (*eens en voor altijd*) gedoopt zouden worden (aoristus passief) (met water) in de naam van de Heere.”

(1) Wat gebeurt er?

De niet-Joden (heidenen) die in Jezus Christus geloofden werden door andere gelovigen met water gedoopt “in de Naam van” de Heere. De uitdrukking “in de naam van de Heere” (Grieks: en to onomati) betekent hetzelfde als “op de naam van de Heere”: op gezag van Christus, door geloof in Hem te belijden, in een persoonlijk relatie met Hem te treden en gehoorzaamheid aan Hem te beloven. De dooper doopt een nieuw gelovige op gezag van Christus (Matteüs 28:19) en de dopeling belijdt zijn geloof in Jezus Christus.

(2) Wat is de betekenis?

Gedoopt worden met water is het zichtbare teken en zegel dat de gelovige met de Geest gedoopt is. Hij heeft de Heilige Geest ontvangen en is door de Heilige Geest wedergeboren (zie Johannes 3:3-8; Titus 3:3-8).

5. *Romeinen 6:1-8 verwijst naar gedoopt worden met de Geest.

“Of weet u niet dat wij allen die *eens en voor altijd* in Christus Jezus gedoopt zijn (Grieks: baptizó) (aoristus passief), in Zijn dood gedoopt zijn (Grieks: baptizó) (aoristus passief)? Wij zijn dan met Hem begraven (Grieks: sunthaptó) (aoristus passief) door de doop (Grieks: dia tou baptismatos) in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt (Grieks: egeiró) (aoristus passief) tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen (Grieks: peripateó) (aanvoegende wijs, aoristus). Want als wij met Hem één plant (Grieks: sumfutos) (samen gegroeid) zijn geworden (Grieks: ginomai) (voltooid tegenwoordige tijd), gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood (Grieks: tó homoiómati tou thanatou autou), dan zullen (toekomstige tijd) wij ook *heel zeker* (aan Hem gelijk zijn) in Zijn opstanding.”

Romeinen 6 is NIET EEN LEERSTELLING OVER HOE er met water gedoopt dient te worden, MAAR IS EEN LEERSTELLING OVER WAT er gebeurd bij de doop met de Geest! Een mens wordt nooit aan Jezus Christus verbonden door wat een ander mens doet (hem met water dopen), maar alleen door wat God doet (hem met de Geest dopen)!

(1) Wat gebeurt er?

Alle mensen die in Jezus Christus geloven, worden *eens en voor altijd* met de Geest gedoopt in Jezus Christus en dus ook in Zijn dood. De uitdrukkingen: “in (Grieks: eis) Christus Jezus” en “in (Grieks: eis) in Zijn dood” betekenen: gebracht worden in een persoonlijke relatie met Christus en vooral met Zijn dood. De aoristus tijd verwijst naar een eenmalige gebeurtenis. En de dood van Jezus Christus is onlosmakelijk verbonden aan Zijn opstanding!

⁷ Grieks: epikaleomai to onoma, NBG en HSV “onder aanroeping van Zijn naam”.

(2) Wat is de betekenis?

Romeinen 6:3-4 leert dat op het moment dat een mens met de Geest gedoopt wordt (in samenhang met zijn geloof in Christus) hij verenigd wordt met de dood en begraving van Jezus Christus twee duizend jaar geleden.

En Romeinen 6:5-8 leert dat op het moment dat een mens met de Geest gedoopt wordt (in samenhang met zijn geloof) hij verenigd wordt met de opstanding van Jezus Christus twee duizend jaar geleden.

Een mens die met de Geest gedoopt is, is verenigd met de dood en de opstanding van Christus twee duizend jaar geleden. De gelovige is dus ook gestorven en opgestaan.

(3) Wat sterft er?

De oude natuur van de gelovige! Omdat de gelovige (door de doop met de Geest) “eens en voor altijd één plant met Christus geworden is” (HSV), dat wil zeggen, omdat “hij (door de doop met de Geest) gelijkgemaakt is aan Christus in Zijn dood (vers 5a), is zijn “oude mens” (zijn onwedergeboren natuur) (vers 6) eens en voor altijd met Christus gekruisigd en is zijn “lichaam van de zonde” (zijn oude menselijke natuur beheerst door de zonde) (vers 6) eens en voor altijd tenietgedaan (machteloos, nutteloos gemaakt en tot een einde gebracht)⁸! De macht van de zondige natuur (de inwonende zonde) is eens en voor altijd gebroken en de christen is niet langer meer een slaaf van zijn oude zondige natuur! Hoewel een christen (een gelovige die met de Geest gedoopt is) nog niet volmaakt is en nog in bepaalde zonden valt, blijft hij nooit in die zonden liggen! Als hij wel in die zonden blijft liggen kan hij niet een wedergeboren christen zijn (zie 1 Johannes 1:8 -2:2; 3:6-9 – de onvoltooid tegenwoordige tijden duidt op “aanhouden met zondigen”)!

“Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde” (vers 7).” Letterlijk staat er: “De mens die eens en voor altijd gestorven is (aoristus tijd), is voortaan gerechtvaardigd en vrijgemaakt van de (verslavende) macht van de zonde (voltooid tegenwoordige tijd). De voltooid tegenwoordige tijd drukt voortzetting van de bereikte toestand uit. De gelovige ontvangt de gerechtelijke staat van rechtvaardiging (hij is vrijgesteld van de schuld en straf voor de zonde, hij is vergeven) en de morele staat van heiligheid (hij is vrijgemaakt van de macht van de zonde)!”

Gods verklaring met betrekking tot een vroegere zondaar heeft *gerechtelijke betekenis* (Hij is vrij van de schuld en straf van de zonde) en heeft *morele betekenis* (Hij is vrij van de macht van de zonde)! Hij is vrijgemaakt en blijft vrij! De gelovige (de persoon die met de Geest gedoopt is) mag gerust en verzekerd zijn dat hij definitief gerechtvaardigd is, dat wil zeggen, dat God hem de gerechtigheid van Christus (en verworven door Christus) toegerekend heeft. “Toegerekend” betekent: hem rechtvaardig verklaard heeft, hem voortaan beschouwt en behandelt als volkomen rechtvaardig en hem vrijgemaakt heeft van de verslavende macht van de zondige natuur! De toekomstige tijd in vers 8 drukt niet toekomst, maar zekerheid uit: de gelovige die met Christus gestorven is leeft nu heel zeker met Christus!

Christus stierf eens en voor altijd voor de zonde (om de zonde van de zondaar van hem weg te nemen en hem met God te verzoenen (vers 10, zie 1 Petrus 2:24; 3:18). Ook de christen sterft met betrekking tot de zonde (hij leeft niet langer in de zonde) (vers 11-12, zie 1 Petrus 4:1-3). Deze definitieve (“eens en voor altijd”) breuk met de zonde is de identiteit van de christen!

(4) Wat werd opgewekt?

De nieuwe natuur van de gelovige! De nieuwe gelovige is letterlijk “één plant met Christus geworden” (Romeinen 6:5a HSV, Grieks: sumfutoi, samen groeien), dat wil zeggen, “hij is aan Christus gelijkgemaakt”, niet alleen in Zijn dood (Romeinen 6:5a), maar ook in Zijn opstanding (Romeinen 6:5b). Daarom KAN, WIL en ZAL de nieuwe gelovige nu eens en voor altijd in een nieuw leven wandelen (Romeinen 6:4) en zal zijn lichaam later ook uit de dood opstaan (Romeinen 6:5). Omdat de christen uit genade door geloof verbonden is aan Christus (Die voor eeuwig de Levende is) (Openbaring 1:18), KAN, WIL en ZAL de nieuwe gelovige tegen de zonde blijven vechten en de zondige uitdrukkingen van zijn zondige natuur overwinnen! De toekomstige tijd in vers 5 drukt niet de toekomst, maar zekerheid uit!

(5) De causale relatie tussen dood en opstanding.

De dood en opstanding van Jezus Christus zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden (vers 5). Zo is ook de staat van gerechtigheid en heiligheid van de christen onlosmakelijk verbonden met de nieuwe levensstijl van de christen waarin hij rechtvaardig en heilig leeft. Elke christen die met de Geest gedoopt is, heeft een nieuw staat (positie) en een nieuw manier van leven/levensstijl (proces) ontvangen. De dood en de opstanding van Christus maakt de staat en de (levens)stijl van de christen absoluut zeker! De christen is een nieuw schepping (2 Korintiërs 5:17) en kan, wil en zal het nieuwe (rechtvaardige en heilige) leven zichtbaar uitdrukken!

Omdat een christen met de Geest (van Christus) (Romeinen 8:9-10) gedoopt is, heeft hij deel aan de dood (en begraving) van Christus om ook deel te hebben aan de opstanding van Christus! Een christen kan niet deelhebben aan de voordelen van de dood van Christus tenzij hij niet ook deelheeft aan de macht van Zijn opstandingleven. Enerzijds kan een christen alleen een heilig leven leiden als hij gerechtvaardigd is. Niemand kan heilig leven tenzij hij gerechtvaardigd is! Anderzijds kan een christen alleen zeker weten dat hij gerechtvaardigd is als hij heilig leeft! Niemand kan zeker van verlossing (rechtvaardiging) zijn tenzij hij heilig leeft! Zoals “werken” bewijzen dat “geloof” echt is (Jakobus 2:17,22), zo bewijst “heiligmaking” dat “rechtvaardiging” echt gebeurd is (Romeinen 6:7,12-13,18-19)! “Heilig” betekent “afgezonderd” van wat verkeerd en zondig in de wereld is om “toegewijd” te leven aan Gods wil. In de Bijbel zijn de staat en de levensstijl van een christen onafscheidelijk! De staat als een positie zonder de

⁸ Grieks: katargeó

levensstijl als een voortdurend proces is niet mogelijk! Zo is ook een nieuwe levensstijl zonder de staat van rechtvaardiging in Christus onmogelijk! Een boom wordt herkend aan de vruchten die hij draagt (Matteüs 7:16-18)!

(6) De belofte en de verantwoordelijkheid.

De christen moet zich de belofte van God toe-eigenen. Hij moet zichzelf als “dood voor de zonde”, maar “levend voor Christus” beschouwen (*Romeinen 6:11). Hij is niet langer “onder de wet”, dat wil zeggen, hij staat niet langer onder het oordeel verdoemd te worden vanwege Gods rechtvaardige rechtseis tegen zondaren (Romeinen 6:14a; zie Galaten 3:10-14), maar hij is nu voor altijd “onder de genade”, dat wil zeggen, hij is voor altijd vergeven, en kan, wil en zal doorgaan om in afhankelijkheid van de genade van Christus te leven (Romeinen 6:14b; zie Johannes 1:16-17; Galaten 4:21-31).

Toewijding aan de verantwoordelijkheid van de christen. De christen moet zich toewijden aan een rechtvaardige en heilige manier van leven (*Romeinen 6:13,19; cf. 12:1-2). Het toe-eigenen van de rechtvaardige staat (de rechtvaardiging) en het toewijden aan de heilige levensstijl (de heiliging) mag niet en kan niet in de christelijke onderwijzing en leven van elkaar gescheiden worden! Anders gezegd: Je kunt niet in Jezus Christus geloven als alleen maar je Verlosser zonder aan Hem gehoorzaam te zijn als je Heer (zie Lukas 6:46)!

(7) Gedoopt zijn met de Geest en met water.

Gedoopt zijn met de Geest (wedergeboorte) verenigt christenen met Jezus Christus en met al de fasen van Zijn verlossingswerk:

- vóór de tijd is de christen al uitverkoren
- en in de tijd wordt de christen geroepen, wedergeboren, gerechtvaardigd, geheiligd en verheerlijkt (zie Johannes 10:28; Romeinen 8:29-30; Efeziërs 1:4; Filippenzen 1:6; 2:12-13; 2 Tessalonicenzen 2:13-14; 2 Timoteüs 1:9).

Jezus Christus is de Vertegenwoordiger van de christen geworden door Zijn dood en opstanding (Romeinen 5:17-19; 1 Korintiërs 15:22). Nu heeft de christen deel aan het volbrachte verlossingswerk van Christus. Dat heeft een effect:

- op zijn verleden: hij is wedergeboren en heeft een rechtvaardige en heilige staat voor God (1 Korintiërs 1:30)
- op zijn heden: hij wordt voortdurend veranderd naar de gelijkenis van Jezus Christus en wordt dus steeds meer heilig (Romeinen 8:13; Galaten 5:13-26)
- en op zijn toekomst: zijn geest en zijn lichaam zullen ook aan die van Christus gelijkvormig worden (1 Johannes 3:2; Filippenzen 3:21).

Gedoopt zijn met water is *een teken en zegel* dat de gelovige door de doop met de Geest in een persoonlijke relatie met de dood en opstanding van Jezus Christus gebracht is. Deze relatie leidt tot een breuk met de zonde en een omarming van het nieuwe leven, eens en voor altijd. De doop met water is vooral het teken en zegel dat de gelovige de rechtvaardige staat (rechtvaardig in Gods ogen) en de morele staat (heilig in Gods ogen) bezit. Zijn rechtvaardige en heilige *staat* zijn onafscheidelijk van zijn tegenwoordige *levensstijl* die bestaat uit zijn voortdurende heiligmaking en zijn toekomstige verheerlijking (zie Romeinen 8:30; Filippenzen 1:6; 2:12-13; Johannes 10:28). “Verheerlijking” betekent volledige gelijkvormigheid aan Christus in geest (1 Johannes 3:2) en in lichaam (Filippenzen 3:21).

6. *1 Korintiërs 12:12-13 verwijst naar gedoopt worden met de Geest.

“Ook wij allen immers zijn *eens en voor altijd* door één Geest tot één lichaam gedoopt (Grieks: baptizō) (aoristus passief), hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn *eens en voor altijd* van één Geest (Grieks: hen pneuma) doordrenkt (Grieks: potiō) (aoristus passief).”

(1) Wat gebeurt er?

Alle mensen die in Jezus Christus geloven, zijn eens en voor altijd gedoopt met (Grieks: en) één en dezelfde Heilige Geest tot (Grieks: eis) één Lichaam. De uitdrukking: “met één Geest” betekent dat de Heilige Geest uitgestort is op alle oprechte christenen en nu in hen woont. De uitdrukking: “tot één Lichaam” betekent dat alle oprechte christenen in de wereld horen tot het ene wereldwijde Lichaam van Christus (de Kerk/Gemeente, niet tot een bepaalde kerkgenootschap). Ze zijn allen van één Geest doordrenkt, dat wil zeggen, dezelfde Geest bezit hen en woont in hen.

(2) Wat is de betekenis?

Gedoopt zijn met de Geest (de wedergeboorte) verenigt alle christenen in de wereld met Christus (als Hoofd) en ook met elkaar (als leden van het Lichaam). Christenen delen het leven van Christus en delen ook het leven van het Lichaam van Christus door de ene Heilige Geest Die in hen woont (1 Korintiërs 3:16; Efeziërs 2:22). Christenen mogen nooit van zichzelf denken dat zij gescheiden zijn van Christus (de Heilige Geest) of van Zijn Lichaam (de Kerk, hun plaatselijke gemeente, andere christene).

Volgens de Bijbel is er in het echte christelijke geloof geen plaats voor sektarische of puur individualistische onafhankelijkheid! Er is ook geen plaats voor partijenschappen of kerkgenootschappen in het Lichaam van Christus (1 Korintiërs 3:3-4)! “Beijver u om de eenheid van de Geest te bewaren.” Het is een onderwijzing en het gebed van Jezus Christus (Efeziërs 4:3; zie Johannes 17:21-23)!

7. *Galaten 3:26-29 verwijst naar gedoopt worden met de Geest.

“Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. Want u allen die in Christus gedoopt bent (Grieks: baptizó) (aoristus passief), hebt zich met Christus bekleed (Grieks: enduomai) (aoristus medium). Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang of men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.”

(1) Wat gebeurt er?

Alle mensen die in Jezus Christus geloven zijn *eens en voor altijd* met de Geest in/tot (Grieks: eis) Christus gedoopt, dat wil zeggen, zijn door de doop met de Geest in een essentiële relatie tot Christus gebracht.

(2) Wat is de betekenis?

Gedoopt zijn met de Geest verenigt christenen uit alle volken (hetzij Jood of niet-Jood) met Christus en dus ook met elkaar. Alle oprechte christenen hebben zich met Christus bekleed. Zij hebben eens en voor altijd de nieuwe mens aangedaan die overeenkomstig het beeld van God geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid (Efeziërs 4:24). Samen zijn christenen uit elke stam, taal, volk of natie nu kinderen van Abraham en erfgenamen van al de beloften die God aan Abraham en zijn nageslacht gedaan heeft. Zij zijn nu een deel van Gods ene (oudtestamentische en nieuwtestamentische) verbondsvolk en hebben deel aan alle beloften die God ooit aan Zijn verbondsvolk gedaan heeft (2 Korintiërs 1:20).

8. *Kolossenzen 2:11-13 verwijst naar gedoopt worden met de Geest.

“In Hem bent u ook besneden (Grieks: peritemnó) (aoristus passief) met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken (Grieks: apekdusis) van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem begraven (Grieks: sunthaptó) (aoristus passief) in de doop (Grieks: baptismos), waarin u ook met Hem bent opgewekt (Grieks: sunegeiró) (aoristus passief), door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt (Grieks: egeiró) (aoristus actief). En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt (Grieks: suzaopoeó) (aoristus actief) ...”

(1) Wat gebeurt er?

Er zijn twee symbolen: de besnijdenis en de doop. Samen symboliseren zij de dood van de oude mens en de opstanding van de nieuwe mens.

Het eerste symbool is de oudtestamentische besnijdenis: Alle mensen die in Jezus Christus geloven zijn eens en voor altijd *geestelijk besneden* met de besnijdenis van Jezus Christus (een verwijzing naar Zijn dood aan het kruis). Hierdoor hebben zij hun zondige natuur (letterlijk: het lichaam van het vlees) afgelegd (uitgetrokken). Christus besnijdt de harten van mensen door Zijn Heilige Geest (*Romeinen 2:28-29). Het symbool van de geestelijke besnijdenis legt *de nadruk op het sterven of afleggen van de oude zondige mens*.

Het tweede symbool is de nieuwtestamentische doop: Alle mensen die in Jezus Christus geloven zijn eens en voor altijd *geestelijk begraven en opgestaan* met (de begrafenis en opstanding van) Christus in de doop met de Geest in samenhang met hun geloof (namelijk hun geloof in de kracht van God die Christus uit de dood heeft doen opstaan). Het symbool van de doop met de Geest legt *de nadruk op de opstanding van de wedergeboren of nieuwe mens*.

(2) Wat is de betekenis?

De doop met de Geest (de wedergeboorte) verenigt alle gelovigen met de dood en opstanding van Jezus Christus twee duizend jaar geleden. Hierdoor wordt hun oude zondige natuur die hun geestelijke dood vóór hun bekering veroorzaakte (Efeziërs 2:1-3), weggesneden en al hun zonden afgewassen (Handelingen 22:16), dat wil zeggen, al hun zonden zijn nu vergeven. Hierdoor ontvangen zij een nieuwe (wedergeboren of van boven geboren) natuur die de Heilige Geest beheerst en hen op elk terrein vernieuwt.

Zoals de dood van Christus niet van Zijn opstanding gescheiden kan worden, zo kan de verwijdering van de macht van de oude onwedergeboren natuur (door *de besnijdenis* van het hart door de Geest) niet gescheiden worden van de *ontvangst van de nieuwe wedergeboren natuur (door *de doop met de Geest*)!*

De christelijke doop met water is enerzijds het zichtbare teken en zegel van de onzichtbare geestelijke besnijdenis (de besnijdenis van het hart met nadruk op de dood van de oude natuur) en anderzijds het zichtbare teken en zegel van de onzichtbare geestelijke doop (de doop met de Geest met nadruk op de opstanding van de nieuwe natuur). Zowel de dood van de oude natuur als de opstanding van de nieuwe natuur is het werk van de Heilige Geest (Romeinen 2:29). En de onzichtbare doop met de Geest wordt uitgebeeld in de zichtbare doop met water (zie Markus 1:8; Handelingen 10:47-48)!

9. *Efeziërs 4:5 verwijst naar gedoopt worden met de Geest.

Evenals er alleen maar één Geest, één Heer en één God en Vader van alle gelovigen is, zo is er alleen maar één Lichaam (Kerk/Gemeente), één geloof en één doop (Grieks: hen baptisma). Deze ene doop is de doop met de Geest door Jezus

Christus, omdat de doop met water door een mens nooit een mens met de Drie-enige God of met het Lichaam van Christus kan verenigen!

10. Conclusies met betrekking tot de christelijke doop.

(1) De betekenis van de doop met de Geest.

De christelijke doop is bovenal een gedoopt worden met de Geest.

Daarna is het ook een gedoopt worden met water (Markus 1:8).

De doop met water is het zichtbare teken en zegel van de onzichtbare doop met de Geest (Handelingen 10:47-48).

Door de doop met de Geest is de dopeling verenigd met de Drie-enige God en met het Lichaam van Christus en deelt hij nu in al de fasen van het volbrachte verlossingswerk van Christus dat een effect heeft op zijn verleden (wedergeboorte, rechtvaardiging), op zijn heden (heiligheid en heiligmaking) en op zijn toekomst (verheerlijking).

De Bijbel spreekt over één doop (Efeziërs 4:5; 1 Korintiërs 12:13). Dit kan alleen verwijzen naar de doop met de Geest zonder Wie niemand met Christus verenigd kan worden (Romeinen 6:3-7; Galaten 3:27; Kolossenzen 2:10-12), niemand deel kan worden van het Lichaam van Christus (de Kerk/Gemeente) (1 Korintiërs 12:12-13) en ook niemand wedergeboren kan worden (Johannes 3:3-8), geheiligd kan worden (Romeinen 8:13; 2 Tessalonicenzen 2:13; 1 Petrus 1:2) of verheerlijkt kan worden (2 Korintiërs 3:18; 1 Korintiërs 15:42-49).

Gedoopt worden met de Geest leidt tot eenheid met Christus en deelname aan Zijn volbrachte verlossingswerk: Galaten 3:27 zegt: "U allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed". Door de doop met de Geest is de christen onlosmakelijk aan Christus verbonden (Galaten 3:27). Hierdoor werd Jezus Christus de Vertegenwoordiger van alle christenen (Romeinen 5:12,17-19; 1 Korintiërs 15:22). En hierdoor delen alle christenen nu in het volbrachte verlossingswerk van Christus dat een effect heeft op hun positie in Christus, op hun tegenwoordige levensstijl in de wereld en op hun toekomstige bestemming in de eeuwigheid (Romeinen 6:3,5).

Gedoopt zijn met de Geest verandert je verleden.

- Je bent nu wedergeboren (Kolossenzen 2:11-12; Titus 3:4-8). Je bent nu een nieuw schepping (2 Korintiërs 5:17). Je bent nu geestelijk levend gemaakt (Efeziërs 2:5).
- Je bent nu gerechtvaardigd. Al je zonden zijn nu afgewassen. Je bent nu volkomen vergeven (Handelingen 2:37-41; 22:16).
- Je hebt nu deel aan de volmaakte gerechtigheid en heiligheid van Christus (1 Korintiërs 1:30; Efeziërs 4:24).
- Je bent nu niet langer meer gescheiden van Christus (Efeziërs 2:12), maar jij bent nu in Christus (2 Korintiërs 5:17) en Christus is nu in jou (Kolossenzen 1:27).
- Je behoort nu tot Gods ene verbondsvolk (Galaten 3:26-29; zie 1 Petrus 2:9-10).
- Je bent nu al uit de macht van de duisternis overgebracht in het Koninkrijk van Christus (Kolossenzen 1:13). Je burgerschap is nu in de hemel (Filippenzen 3:20).
- Je bent nu een lid van het Lichaam van Christus: de Kerk/Gemeente (1 Korintiërs 12:12-13).

Gedoopt zijn met de Geest bepaalt je heden.

- Je bent met Christus gekruisigd (Galaten 2:20). De wereld is voor jou gekruisigd en jij voor de wereld (Galaten 6:14). Je houdt je oude natuur gekruisigd en blijft leven vanuit je nieuwe natuur. Dit leidt tot dagelijkse bekering en vernieuwing.
- Met Christus op de troon van je hart kan, wil en zal je heilig leven (Romeinen 6:1-14). Je groeit steeds naar meer gelijkvormigheid aan Christus.
- Je bent een groeiende discipel van Christus. Je volgt Hem en leert van Hem om een volwassen functionerende christen te worden (Matteüs 28:19).
- Je neemt deel aan de uitbreiding van Gods Koninkrijk en aan de taken van de wereldwijde Kerk en de plaatselijke gemeenten (zie 1 Korintiërs 12:12-13).

Gedoopt zijn met de Geest heeft een effect op je toekomst.

- Je verlangt om voor eeuwig bij Christus te zijn (Filippenzen 1:23).
- Je geest zal dan zijn als de geest van Jezus Christus in Zijn volmaakte menselijke natuur (1 Johannes 3:2).
- Je lichaam zal dan zijn als het lichaam van Christus in Zijn volmaakte menselijke natuur (Filippenzen 3:21).
- Je zult dan voor eeuwig met Christus en met heel Gods oudtestamentische en nieuwtestamentische verbondsvolk op de nieuwe aarde leven (Openbaring 21:1-5,9-14).
- Je zult dan God zien in het aangezicht van Christus (Openbaring 22:4).

(2) De betekenis van de doop met water.

Gedoopt zijn met water is het zichtbare teken en zegel van gedoopt zijn met de Geest (Markus 1:8; Handelingen 10:47-48). Het *symboliseert* gedoopt zijn met de Geest en *verzekert* dat de doop met de Geest inderdaad plaatsgevonden heeft.

(3) Het doel van gedoopt zijn met water.

Door de doop met water geeft God eerst een getuigenis aan de dopeling (Matteüs 28:19).

Door de doop met water geeft God in Christus door middel van de (menselijke) dooper een getuigenis aan de dopeling! De dooper zegt: "Ik doop je (met water) in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest." In de tegenwoordigheid van andere mensen geeft God een zichtbaar teken dat tegelijk ook een zegel is. De doop met water *betekent* iets en *verzekert* iets.

Dopen met water is niet alleen maar een godsdienstige ceremonie of een symbolische inlijving in Christus en in Zijn Kerk/Gemeente. De doop met water symboliseert dat de doop met de Geest werkelijk plaatsgevonden heeft.

Door de doop met de Geest is de nieuwe gelovige:

- werkelijk ingelijfd in de dood en de opstanding van Christus
- ook ingelijfd in het Lichaam van Christus (de Kerk/Gemeente)
- en heeft dus echt deel aan het volbrachte verlossingswerk van Christus.

De doop met water is een zichtbaar teken en zegel dat God aan de dopeling de betekenis en de verzekering geeft

- dat hij inderdaad met de Geest gedoopt is (dat hij inderdaad de Heilige Geest ontvangen heeft);
- dat hij met de Drie-enige God verenigd is;
- dat al zijn zonden in het verleden, heden en toekomst vergeven zijn (dat hij volkomen gerechtvaardigd en gered/behouden is);
- en dat hij een lid van het Lichaam van Christus (Gods Koninkrijk of Gods verbondsvolk) is.

Let wel dat de doop met water in de Bijbel nooit geassocieerd wordt met lid worden van een plaatselijke gemeente of een specifiek kerkgenootschap!

Bij de doop met water geeft de dopeling ook een getuigenis aan God en de andere mensen (Handelingen 2:38; 22:16).

Tijdens de doop met water geeft de dopeling een getuigenis aan God en aan de aanwezige mensen. De dopeling "roept de Naam van de Heere aan" (Handelingen 22:16) door een gebed of een lied, door openlijk zijn geloof in Jezus Christus en Zijn openbaring in de Bijbel te belijden of door zich openlijk toe te wijden om Gods Woord op een praktische wijze uit te leven.

De doop met water is nooit het middel om de doop met de Geest (de ontvangst van de Geest) te bewerkstelligen. De doop met water is ook niet een middel om zonden weg te wassen.

De doop met water is niet een middel om Gods genade in de dopeling in te gieten zodat hij in staat gesteld wordt om goede werken te doen waardoor hij gerechtvaardigd zou kunnen worden. De doop met water kan nooit wedergeboorte door de Geest bewerkstelligen. De doop met water is niet een magisch ritueel.

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over "De christelijke doop" – samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Galaten 1 – 4**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. (2) Hetzelfde levensdoel: Amos 3:3. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 5**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.